

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

De Heeren intekenaren op het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad, en voornamelijk de Heeren boekhandelaren, worden verzocht zich te herinneren dat men voor niet minder dan voor 3 maanden kan inschrijven, dat men het abonnement altijd voorop betaalt, en dat het zelve gerekend wordt van den eersten dag van elke maand; eindelijk, dat de brieven en het geld vrachtvrij moeten toegezonden worden.

N E D E R L A N D E N.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 29 Mei.

Men leest de notulen der zitting van 26 dezer. De heer van Lynden van Hoewelaken, van zijne plaats opstaande, vraagt het woord: hij acht zich verplicht, de redenen die hem, Vrijdag laatstleden, bewogen hebben, tegen het voorstel van zijnen geëerden ambtgenoot den heer de Lange te stemmen, aan de Kamer voortedragen. Men heeft de wijze waarop hij zich tegen gemelde voorstel had verzet, als het gevolg eener knorrige luim doen doorgaan; en men schijnt te gelooven, dat hij, met opzet, bitsige en toornige uitdrukkingen zoude gebezigd hebben. De heer van Lynden denkt dat er, dien dag, in zijne taal en toon voltrekt niets buitengewoons of min gebruikelijk was geweest; hij verzekert de leden dat, zoo dit hun anders mogt zijn voorgekomen, het wel tegen zijnen wil en meening zoude zijn geschied, en in dat geval zou hij hun verzoeken hem hieromtrent te verontschuldigen. Was hij van zijne zitplaats niet opgestaan, om drie of vier woorden uit te spreken, zulks was daaraan alleen toetschrijven, dat hij niet dacht om eenig voorstel te doen, noch in discussien te treden. De heer van Lynden aanzag de gedane voordragt als strijdig met de Grondwet: volgens zijne meening, is de Kamer niet bevoegd om de ingeleverde verzoekschriften, aan eenen Minister te verzenden: er kan met de rekwesten niets anders gedaan worden, dan dezelve ter Griffie nederleggen: de leden mogen die stukken inzien, en wanneer zij het noodig oordeelen, een nader voorstel omtrent het aldaar verhandelde onderwerp, aan de Kamer aanbieden. Er kunnen, zijns dunkens, van wegen dezer vergadering geene hoegenaamde *officiële* mededelingen gedaan worden, behalve aan de eerste Kamer, om dezelve te berigten dat een ontwerp, door den Koning aangeboden, bij de Tweede Kamer is aangenomen; of aan den Koning, om te verklaren dat men zich met de voordragt van Z. M. niet kan vereenigen. Hij vraagt, derhalve, dat in de notulen melding worde gemaakt, dat hij zich tegen het nu aangenomen gevoelen van den heer de Lange heeft verzet; en hij geeft de stellige verzekering, dat hij in het toekomstige altijd tegen dergelijke maatregelen zal stemmen, dewijl zijn geweten hem niet toelaat dezelve aan te nemen.

Wordt gelezen het rapport van de centrale sectie op het verslag der Commissie, belast met het onderzoek van het Burgerlijk Wetboek. (Men zie ons n. 41): de discussien zullen Woensdag 31 Mei, ten 10 ure 'smorgens plaats hebben.

Hierop wordt, eerst in de hollandsche taal en daarna in het fransch, het verslag der centrale sectie wegens het ontwerp van Wet, houdende algemeene bepalingen op het *beleid der justitie*, voorgelezen: eindelijk leest men het verslag derzelfde sectie op het ontwerp van wet wegens de *zamenstelling van den Hoogen Raad*: men begint ditmaal met het

fransch: alzoo is de gelijkheid tusschen de twee landtalen in het oog gehouden. De stukken zijn onder de pers, om Woensdag aan de leden uitgedeeld te worden: Vrijdag 2 Mei, ten 9 ure 'smorgens, wordt de discussie op die twee ontwerpen geopend.

ZAKEN VAN SPANJE.

De Ambassadeur der Nederlanden heeft den 10 Mei aan Z. M. den Koning *Perdinaud*, eenen eigenhandigen brief van den Koning der Nederlanden aangeboden, waarbij deze Vorst zijnen bondgenoot geluk wenschte met het nieuw aangenomen regering-stelsel en met de *heugcheyke gebeurtenissen* die onlangs plaats hebben gehad.

(*La Renommée*).

De Kiezers, die te Madrid de leden der *Cortas* moeten benoemen, zijn allen *Liberalen*.

(*ibid.*).

FRANKRIJK.

Paris, den 25 Mei.

De heer de Corbières verdedigt in de Kamer der Afgevaardigden, de wet op de verkiezingen, zoo als dezelve door de Ministers is voorgedragen: hij vindt in het ontwerp, geen woord dat tegen het *Charter* zoude strijden; en, volgens hem, bestaat 'er ook geen ander middel om het Koningschap te redden.

De heer Bignon: » Wordt dit ontwerp aangenomen, de Vrijheid is verloren: dit spreekgestoelte is voortaan het eigendom van de dwingelandij. De onderhavige wet heeft geen ander doel dan om de voorregten van weinigen op de puinhoopen der algemeene gelijkheid te bouwen. Gij hebt het wel verdiend, uit deze vergadering gebannen te worden, gij die niets wenschte dan orde en rust, dan het *Charter* en duurzame wetten; het wordt tijd dat men u van hier verjage, gij allen, groote grond-eigenaren; rijke bankiers; aanzienlijke kooplieden en fabrikanten; uitmuntende landbouwers; vermaarde regisseurs; vernuftige schrijvers; dappere krijgslieden; en gij, deugdzaam regters en ambtenaren, die in het uitoefenen uwer bedieningen aan de overheid gehoorzaamt, maar als Afgevaardigden van de Natie, de onafhankelijkheid van uwe denkwijze en stein wilt behouden, om uw geweten alleen te volgen: gij zijt allen, door uwe misdadige vlektheid aan de Grondwet en aan den Koning, onwaardig om het Volk te vertegenwoordigen: gij moet uit deze zaal verjaagd worden: dit zal misschien ook wel gelukken; maar Frankrijk opent u zijne armen en 's Volks zegeningen verwachten u. (Luid gerobep van *bravo!*)

» De Ministers vragen eenvoudig de onbepaalde magt, het *despotisme*, de dwingelandij: alleen, hebben zij geen moeds genoeg om hun gevoelen rondborstig te verklaren. Ik, voor mij, onderwerp mij liever aan het openlijk en onbewimpeld *despotisme*, dan dat ik mij door eene bedekte en vermoede dwingelandij door eenen valschen schijn van onafhankelijkheid, door eene leugenachtige vrijheid zoude laten misle-

den: De Ministers kunnen de onbepaalde magt in handen nemen: maar laat hen dit gezag aanvaarden, gelijk zij de willekeur hebben gevraagd, met alle deszelfs gevaren: dat zij zich daarvan meester maken, zoo als het te Algiers bestaat, zoo als het zich weleer te Madrid bevond: de Natie moet zich aan dezen snooden aanslag niet medeplichtig maken. Vrijheidlievende Volk! geene menschelijke magt is in staat, het licht dat bij u is opgegaan, weder uittedooven; gij zult niet meer in slavernij vervallen, of wordt gij nog eens slaaf, het zal maar eenen dag duren: de Onafhankelijkheid roept u morgen tot uwe regten weder. (levendige toejuichingen).

De heer *Pasquier*, Minister van Buitenlandsche Zaken, antwoordt op de redevoeringen door de heeren *Courvoisier* en *St. Aulaire* in de voorgaande zitting uitgesproken. Zijne Exc. wordt vier of vijf maal, door het gelach van een groot gedeelte der Vergadering, verhinderd met zijne aanspraak voort te gaan.

De Voorzitter verklaart dat de heer *Benjamin Constant* het woord heeft. — Op het hooren van dien naam, ontstaat eene groote beweging; de nieuwsgierigheid en het verlangen der toehoorders brengen de Vergadering een oogenblik in verwarring. De redenaar verschijnt op het spreekgestoelte: er heerscht dadelijk een diep stilzwijgen.

De redevoering van dien vermaarden Schrijver, zou ten minste drie Nummers van een gewoon Dagblad opvullen. Zie hier een kort uittreksel derzelve.

» Het ontwerp strijdt tegen het belang van het bestuur, zoo wel als tegen het belang der Natie; de nieuwe wet bevoordeelt een klein getal lieden, die nooit tot Volksvertegenwoordigers zouden worden benoemd, zoo lang de meerderheid der Natie in het bezit van het regt van verkiezing zou blijven: maar nu, zouden zij van hunne benoeming verzekerd zijn, terwijl zij alleen dit regt zouden uitoefenen.

» En inderdaad het is onder de ingezetenen die de hoogste grondlasten betalen en uitsluitend het algemeen regt des Volks willen uitoefenen, dat men den ouden adel zal vinden. Het is wel waar dat sedert de omwenteling, de middenstand een grooter getal welgezeten burgers telt, en dat de arbeidende volksklasse niet meer zoo zeer in gebrek en ellende leeft. Maar, zoo een aantal menschen, die niets bezaten, nu iets hebben, zoo diegenen die weinig hadden, nu wat meer hebben verkregen; hier uit volgt niet, dat de groote eigendommen in andere handen zijn overgegaan. Onder *Napoléon*, heeft men eenen staat der grond-eigenaren opgemaakt: de drie vierden zijn in den Koninklijken adel bevonden: en voorzeker heeft deze adel, sedert die regering, niets verloren: deszelfs rijkdom is onder het bestuur van den Keizer vermeerderd; en niet zonder dat die ~~gale~~ vrienden van het algemeen geluk het wel verdiend hebben: zij hebben *Bonaparte* gediend, met eenen ijver, eene drift, eene verkleefdheid waarvan men in de andere volksklassen geen voorbeeld kan vinden: zij hebben hem gediend in winstgevendende ambten, en werden rijkelijk betaald als huis-knechten; dien loon heeft de middenstand nooit gezocht: hij diende Frankrijk op het slagveld. (een luid geschreeuw van de Ultra's verheft zich tegen deze woorden, die nogtans niets dan waarheid zijn). Zij hebben, sedert de wederkomst des Konings, al hunne onverkochte en een gedeelte van hunne reeds vervreemde goederen weder bekomen. Wat zij verloren hebben, zou den rijkdom en overvloed der andere klassen uitmaken. Men vergelijkte hunnen staat bij de armoede van twintig duizend officieren van onze oude legers! (toejuichingen).

» Zij willen al de misbruiken weder invoeren: niemand van ons, niet een burger is in veiligheid. Dadelijk na het aannemen der wet, wordt de tegenwoordige Kamer uit een gescheiden. Hunne ontwerpen van wetten, die aan de nieuwe Afgevaardigden moeten worden voorgedragen, zijn reeds opgesteld: de dorpen zullen hunne Heeren wederkrijgen; de gewapende burgerwacht zal door hen op eene nieuwe wijze zamengesteld worden; zij zijn daarin ervaren: zij weet hoe zij de burgerwacht te *Nîmes* ingerigt hebben. (Een deel der Vergadering schijnt op dit denkbeeld verschrift). De Protestanten werden te *Nîmes* vermoord, onmiddellijk vóór het tijdstip der verkiezingen: Frankrijk is niet sterk genoeg om onder eene wetgevende vergadering van dien aard niet te bezwijken: de nieuwe Kamer zal de vrijheid, den staat en den troon tot in den grond vernielen. De Republiek is aan de Republikeinsche Jakobijnen haren ondergang verschuldigd: de Koningsregering zal haar verlies aan de Koningsgezinde Jakobijnen mogen toeschrijven.

» De *Bourbons* met het Charter; het geheele Charter met de *Bourbons*; zie daar mijn staatskundige

geloofbelijdenis. (de geheele *Liberale* partij roept: ja! ja! leve de Koning; met het Charter!).

24 Mei. De Generaal *Demarcay* en verscheiden andere afgevaardigden, spreken tegen de wet. De geleerde Staatsraad *Cuvier*, Commissaris des Konings tot het verdedigen van het ontwerp, spreekt op zijne beurt; men hoort nog eenige leden voor en tegen.

25 Mei. de Heer *Keratry*, een voormalig *doctrinaire*, nu met de liberalen vereenigd, heeft het woord: zijne redevoering is met zoo veel bekwaamheid opgesteld, dat dezelve, na het groot getal uitmuntende aanspraken, die men reeds heeft gehoord, nog bijval vindt: hij bestrijdt de gevoelens, door den Heer *Cuvier* aan den dag gelegd. » Ik erken, zegt hij, het Charter niet meer, als het door de Ministers misvormd is: ik ben er niet meer aan gebonden; en mijn terug gegeven eed, hersteld mij in mijne volle vrijheid. Wat mijne regten als kiezer of kiesbare aangaat, ik wil die niet meer uitoefenen. Zal ik in eene districts-vergadering de middelen gaan voorbereiden, om met mijne medeburgers den spot te laten drijven? Zal ik laag genoeg zijn, om in een Departementaal Kies-Kollegie die schandelijke behandeling door mijn bijzijn te wettigen? Neen; benoemt uwe Gedeputeerden, zoo als gij het goed vindt: hebt gij de waardigheid van uw land miskent, ik zal zal mijne eer niet vergeten. Ik was de afgevaardigde van de meerderheid, de vertegenwoordiger van de gelijkheid. Ik zal tot dit ellendig besluit niet komen, dat ik de uitverkorene van het klein getal, en de voorstander van de bevoorregtigden worde. De nieuwe wet is onzedelijk; zij vernedert het menschedom, daar zij hetzelfde wil doen gebukt gaan onder het juk van enkele geslachten: Nooit heeft men aan een Volk, hetwelk nog niet, door de algemeene stem der wereld en door zijne eigene toestemming tot de slavernij was gedoemd, een zoo onbeschaamd voorstel gedaan.

Men vraagt dat de discussien gesloten worden.

De Generaal *Tarayre* verzet zich daar tegen; hij bestrijdt het voorgedragen ontwerp. Een *Ultra*, en na dezen de liberale Baron *Méchin*, voeren nog het woord: waar na eindelijk de debatten, op de wet in haren zamenhang, ophouden. De President geeft het woord aan den Heer *Lainé*, rapporteur der Commissie: doch op verzoek van dezen, wordt de zitting tot morgen uitgesteld.

26 Mei. Het verslag van den Heer *Lainé*, ten voordeele van het ontwerp, houdt de vergadering eenen geruimen tijd bezig.

De Voorzitter leest het eerste artikel der wet, waarop nu de afzonderlijke discussien beginnen.

De Heer *Delessert*, een voornaam bankier, spreekt tegen dat artikel, hetwelk vervolgens door den heer *Siméon*, Minister van Binnenlandsche Zaken, verdedigt wordt: de heeren *Busson* en *Sapey*, laten zich tegen, en de heer *Wendel* voor het artikel hooren.

De vergadering wordt gescheiden, en op morgen bijeengeroepen.

ENGELAND.

Londen, den 26 Mei.

Men maakt alhier de grootste toebereidselen voor de aanstaande krooning van Zijne Majesteit den Koning. De Dames zullen aldaar, zoo als reeds voor het cirkel bepaald is, zonder hoepel-rokken mogen verschijnen.

De regten der heeren die bij de krooning zekere diensten zullen mogen waarnemen, worden nauwkeurig onderzocht. Het is reeds bepaald dat de heer *William Reader*'s Konings gezondheid zal drinken uit eenen gouden beker; de Lord-Groot-Kamerheer meent het regt te hebben om Z. M., voor de krooning, te mogen kleeden, en aan Hoogstdenzelven het waschwater aan te bieden. Over het regt om het vleesch voor den Koning, op dien luisterrijken dag, te larderen, wordt hevig getwist. De Heer *Campbell* mag voor Z. M. wafelen bakken: die zaak is afgemaakt. Wijders, is er geen nieuws van groot belang.

Mengelwerk.

Enkhuizen, 29 Mei 1820.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Lid zijnde van het Enkhuizer leesgezelschap de geleerde *Wereld*, droeg ik kennis van den brief door den heer T aan U geschreven en door U geplaatst in het *Nieuws- en Advertentie-Blad* n.º 43. Wij lieten ons vrij wat voorstaan over de verbazende geleerdheid van dat artikel, en konden niet verwach-

ten zoo deerlijk te worden doorgestreeken, als in uwe aantekeningen, bij wijze van *noten*, geschied is. Mijn vriend T is er waarlijk ziek van; en om die reden heb ik aangenomen U ons antwoord te doen toekomen.

1.° Wij behooren in der daad onder die genen die een Wetboek verlangen op de *Knopenburgsche* wijze zamengesteld. *Oud* of *Nieuw*, is ons volkomen onverschillig, zoo het maar *goed* is. En daarom alleen verdroot het ons, dat de beraadslagingen over dat onderwerp, volgens het rapport van de commissie *ad hoc*, waarschijnlijk zouden vertraagd worden.

2.° Hoe geleefd kon worden met artikelen in het Wetboek waarin *gerefererd* is tot anderen, welke nog niet zijn ingezonden, komt ons niet zeer bezwaarlijk voor. De ingeleverde artikelen zouden wij hebben aangenomen, zoo die ons anders zonder zwaarigheid waren voorgekomen; en de volgende, in geval die daarmede strijdig waren bevonden, zouden wij verworpen hebben (a).

3.° Wij gelooven gaarne dat Gij een gedeelte van het Wetboek gezien hebt, hetwelk nog niet is ingeleverd; maar dat er gewichtige redenen bestaan, waarom die *verborgen* worden gehouden, komt ons minder zeker voor, juist om dat ze ter pers gelegd zijn; want dit zou gelijk staan met de *boodschap aan den omroeper*, in het woordenboek van Uw N.° 39 (b).

4.° Zoo de Leden der commissie van de Tweede Kamer *ad hoc*, niet die *openhartigheid* in dezen of genen Minister gevonden hebben, welke door den heer T was aanprezen (hetgeen wij voor zeer mogelijk houden) kon het immers aan geene gelegenheid ontbreken, om daarvan aan den Koning zelve kennis te geven, die ongetwijfeld de weêrstreveden wel in het rechte spoor zou hebben weten te brengen.

5.° Er bestaat, dit weten wij, geene *wet*, waarbij, met zoo vele woorden, bepaald is, dat het *fransche* regt door een *nieuw* zal worden vervangen: maar wij meenen dat het 163 artikel der Grondwet dit van zelfs mede brengt: » *er zal worden ingevoerd een algemeen wetboek.* » Dit kon niet zien op het *oude*, hetwelk *ingevoerd* was en nog stand greep; maar moet noodwendig slaan op een *nieuw*, hetwelk stond te worden ingevoerd. Al hetgeen verder in Uwe 5^e aanmerking volgt, zijn wij hartelijk eens, mits niet anders toepasselijk wordende gemaakt, op het *bestaande* Wetboek; dan ten behoude van het *goede* hetwelk daarin voorkomt.

6.° Dit trekken wij ons niet aan: want wij willen het *goede* in het *fransche* wetboek niet verworpen hebben, zoo min als *niets anders*, het zij *Kemperiaansch*, of zelfs *Knopenburgsche*. Alleen, laat der zaak haren gang: alle vertraaging is schadelijk, naar ons inzien, om dat zij onzekerheid te weeg brengt.

Kortom, wij verschillen zoo veel niet als het schijnt: Gij zijt van begrip dat de makers van de wetboeken, onder *Napoléon*, zich van dien taak wel gekwetend hebben (c), en wij stemmen dit in zoo verre toe, als zij het Romeinsche regt en het gezond verstand (zoo als doorgaans het geval is) gevolgd hebben; maar zoo dikwijls zij zich door het oude *fransche* regt hebben laten wegslepen, verschillen wij (d). Ook zijn wij het misschien oneens, over de *manier van procederen* in civile zaken, welke ons niet minder gebrekkig voorkomt dan onze oude inlandsche, en waar omtrent wij, door een' bevoegd beoordeelaar, onderrigt zijn dat het eerste opstel, zoo als het door een der reeds te vroeg gestorven leden der commissie was vervaardigd, voor een meesterstuk in zijne soort moet gehouden worden. In hoe verre hetzelfde, se-

(a) De vriend van den heer T schijnt uit het oog te verliezen, dat er *altijd* op den *geheelen* samenhang der Wet gestemd wordt. Heeft de *Centrale Sectie* het van de Ministers niet kunnen verkrijgen, dat er een of ander artikel bij eene nieuwe redactie, veranderd, gewijzigd of weggelaten worde, dan gaat men eenvoudig over tot het stemmen *voor* of *tegen* de wet, in *éénen kavel*. Het is gelijk met de kinderen, die leeren spellen; zij hebben nauwelijks *A* gezegd, of *B* moet volgen. *Red.*

(b) Met dit alles, zijn er tot heden nauwelijks 6 Afgevaardigden in de Tweede Kamer, die kennis dragen van de artikelen 1-73, welke ik gelezen heb: op eene andere Drukkerij in den Haag, is een boek sedert 1818 geheel afgedrukt, waarvan een exemplaar uit de handen van den Schrijver is gegaan, en de *omroeper*, even min als de Ministers, weet er nog niets van. *Red.*

(c) Dit zeg ik voor zoo veel het *Burgerlijk Wetboek*, (*Code Civil*) aangaat. *Red.*

(d) In het geheel niet: ik heb immers toegestaan dat er misschien wel 80 artikelen op de 2261 konden verbeterd worden. *Red.*

dert, verandering ondergaan hebbe, betuigen wij niet te weten (e).

De vriend T dien ik op het oogenblik een kopje *Rabarber* toediene, doet U hartelijk groeten, zich bij uwe eerste komst te *Enkhuizen* het regt voorbehoudende om, even als de heer *Campbell* bij de krooning van den Koning van Engeland, voor U wafelen te bakken.

GERRIT HONIGZEEM.

NOG EEN WOORDENBOEK.

(Medegedeeld artikel, per extra-post aangekomen).

Aansien. In vroeger tijd, was een man van *aansien*, iemand die zich door zijne eerlijkheid; kunde, geleerdheid, als anderszins geacht maakte, van wat afkomst, levenswijze of staat hij ook mogte wezen: een *aanzienlijk* man, in dezen tijd, is een man waar aan veel fraais te zien is.

Ambt. Een titel met zekere inkomsten; in eenige weinige gevallen een *politiek slok-brok*; een *honingkoek*; weleens gebezigd om opene monden te sluiten.

Baas. Oorspronkelijk, een werkmeester: in eenen overnaamlijken zin, de *meester van het huis*. Men moet zich zomtjids niet verwonderen, als men op de vraag: is de *baas s'huis*? eens de vrouw ten voor-schijn ziet komen.

Baatzucht. Een woord, onder fatsoenlijke lieden; buiten gebruik geraakt, ten minste alleen gebezigd wanneer men van anderen, en wel in hun afwezen, spreekt.

Bank. Men pleeg van een welgezeten mensch te zeggen: *hij is zoo goed als de bank*. Deze spreekwijze is in onbruik gekomen, dewijl sommige banken niet zoo goed als enkele lieden geworden zijn.

Behelpen. Sommigen *behelpen* zich met dat gene hetwelk de *pracht* en *overvloed* van velen zou uitmaken.

Dief. *Trivial* woord, dat zich *nochtans* met alle rangen en standen weet te vereenigen: daarvan zegt men: *elk is dief in zijne neering*. De gemeene man verkrijgt dien naam, wanneer hij van de waardij van *één duit* af, tot ten hoogste *f 1000*: - steelt: hooger kan zijne bekwaamheid niet stijgen. Maar die zich de inkomsten van geheele Landen en Staten ten onrechte toeigent, wordt niet lomp weg een *dief* genaamd; even als men, in eene omgekeerde reden, iemand die eenen kleinen jongen klappen geeft, daarom geen *krijgsheld* noemt.

Dood. Leelijk, onfatsoenlijk woord: een levend Koning, een levend Minister, een levend Hoveling, worden bijna het stof van de schouwen afgelikt; maar wat is een *dood* Koning, een *dood* Minister, een *dood* Hoveling? Evenwel is het niet gemakkelijk dit woord geheel te verbannen, dewijl de zaak zelve alle uren voorkomt.

Eerlijk. Een der *eerwaardigste* titels dien men iemand geven kan, is: *eerlijk* en *behoefstig*. Er zijn andere *eerlijke* menschen die gansche huisgezinnen uitmergelen, weduwen en weezen benadeelen; zij zorgen maar dat zij in de termen van het *straf-regt* niet vallen. Er zijn weleer vele *eerlooze* personen gehangen, welke de maatschappij niet zoo veel benadeeld hadden als een getal *eerlijke* lieden, die met opgehoven hoofde elks *eerbied* vorderen.

Eeuwig. Beteekent eenen zeer langen of zeer korten tijd: in het *diplomatieke*, lang of kort, volgens de omstandigheden; in *edicten* van Vorsten, zoo lang als zij het regt van gunsten te schenken, kunnen handhaven; een *eeuwige vrede*, is vrede tot zoo lang het weder oorlog wordt. *Eeuwige liefde*, *eeuwige trouw*, dikwijls 2 of 3 dagen. Zelden beteekent *eeuwig* eenen *oneindigen tijd*.

Geboorde. Men is *Welgeboren*; *Edelgeboren*, *Hoog Welgeboren*, *Hoog Weledel geboren*, en somtjids ook, ongelukkig genoeg, *dom* of *gek geboren*: *elk huis heeft zijn kruis*.

Geleerd. Er zijn leeraars, *Doctoren* in de regten genoemd, die hunne patienten verbazend weinig onderrigten: zij zouden hunne uitstekende geleerdheid best toonen door *zwijgen*.

Geluk. De vrolijke daglooner is *ongelukkig*; de klagende vrek is *gelukkig*: maar het is er ook een *geluk* en *ongeluk* naar.

(e) Wij zijn het volkomen eens omtrent het bedoelde lid der Commissie, den President *Bj.* een kundig en eerbiedwaardig regter, die de stem van zijn geweten en pligt standvastig volgde, en er zich nooit aan gelegen liet, hoe sommige hooger gezaghebbenden over hem mogten denken. Wat van zijn eerste opstel geworden zij, heb ik niet kunnen vernemen.

Aanmerkingen van den Redacteur dezer Courant.

Gemeenebest. Kan, naat de hoofden die hetzelfde besturen, het *gemeeneslechtst* worden.

Hoogmoed. Ziekte des lichaams: in het begin, zwelt de buik; de zwelling neemt toe; de kin zet zich uit; de oogen staan strak; het aangezicht blaast op; en deszelfs spieren ondergaat eene verlamming; het vriendelijk zien wordt daardoor belet; de voeten en het geheele onderlijf worden geweldig bezwaard; zoo dat de natuurlijke gang zeer belemmerd wordt, en naar dien van de ganzen of paauwen begint te zweemen: den hoed afnemen, wordt volstrekt onmogelijk. De patiënt vervalt eindelijk in de *Hypochondrie*. De ziekte is niet doodelijk; men kan het *Helleborum* of *Nieskruid*, als geneesmiddel gebruiken.

Koning. Een man door het Volk gekozen, om het gebied over een land te voeren, en hetzelfde, volgens de wetten, te besturen, of, eigenlijk gesproken, om een uitvoerder van 's Lands wetten te zijn.

Patriot. Iemand die zijn Vaderland bemint, deszelfs welzijn, voorspoed en belang, met ijver zoekt, en zoo veel als in zijn vermogen is, daartoe mede werkt. Alzoo kan een Koning tevens een Patriot zijn.

Regeringsvormen. De *Monarchie* (alleenheersching) is goed, zoo lang de besturer wijsgeer en menschen-vriend is; de *oligarchie* (regering van weinigen), als die van de dertig tyrannen in Athenen, de drie-manschappen te Romem, enz. is dikwijls zeer schadelijk voor een Land, devijl zoo weinigen, spoedig, elk eenen aanhang vormen en elkander vernielen: — de *Aristocratie* (het bestuur der voornaamsten in den Lande) is goed, wanneer die voornaamste lieden tevens eerlijke, brave en vaderlandslievende personen zijn; doch helaas! — de *democratie* (volksregering) kan zeer goed zijn, als de verlichting eens meer verstand, minder eigenbelang en heerszucht onder de menschen te wege zal gebragt hebben.

*For form of government let fools contest;
What'er is best administr'd, is best.*

Ik houde dit voor waar, elk landsbestuur is goed,
Waar en Regent en Volk aan zijnen pligt voldoet.

Regt. Al wat niet scheef is.
Rondborstig. Dit woord, in deszelfs oorsprong, beduidt *ongevensd*, *openhartig*; doch daar de beteekenis lieden meer naar *bedektheid* en achterhoudendheid gaat, want men, die iemand zijne gebreken in het aangezicht zegt, *lomp*.

Verstand. Beteekent doorgaans *geld*: men kan gerustelijk een zak *zeshalven* eenen zak verstand noemen, zonder gevaar te loopen van onverstaaubar te worden.

Vriend. Aan het hoofd en slot van brieven heeft dit woord de zeldde kracht en beteekenis, als het woord *Mynheer*; dikwijls beteekent het niets met al: men gebruikt het ook om te zeggen *schelm* of *oproermaker*; bij voorbeeld: *ik zal dien vriend wel vinden*. — **Vrienden!** ik raad u stil naar huis te gaan, of ik zal geweld gebruiken! Men zegt ook *goede vrienden*; dit zijn kennissen die men zoo hier en daar eens aange troffen heeft: *kwade vrienden* wordt men als de *goede vriendschap* door een woord, verzoek of eisch, verdwijnt; *vriend* is ook *naastbestaande*, of *bloedvriend*; onder deze vindt men *kwade*, *goede* en *ware* vrienden.

A. FOKER, SIMONSZ.
Onverantwoordelijke Schryver . . . ge-
domicilieerd in de andere Wereld.

— Men verkoopt in de Hoofdstad van een Koningrijk in Europa, eene spotprint, waarop men eenen boer ziet slaan, omringd van zijne kippen, daiven, ganzen, eenden en kalkoenen; hij zegt tot die aanzienlijke vergadering: *ik heb goedgevonden, u bij een roepen, om met u te raadplegen over de saus waarmede ik u best zou eten*. Een haan vraagt het woord, en spreekt deze deftige en bondige redevoering uit: *Wij hebben volstrekt geen lust, ons ons te laten op-eeten. Dit is de vraag niet, antwoordt de pachter; gy verwydert u van het voorwerp der onderhandeling: het valt hier in geen onderzoek of gy er vermaak in vindt dat gy op-gesaten wordt; alleen wil ik u wel de keuze van de saus laten*.

Advertentien.

Schipper J. OOSTERWAAL, maakt bij deze het geëerd Publiek bekend, dat hij van heden af, om de veertien dagen, van de Bierkade, zal varen van 's Hage naar Bergen-op-Zoom en vice-versa.

Wordt gevraagd ten eersten, eene bekwaame Kamener, die in die kwaliteit heeft gediend, of wel eene derde Meid, van den Protestantischen Godsdienst, tusschen de dertig en veertig jaren, met goede informatie voorzien, kunnende net naaien, en met de wasch om gaan, om eene bejaarde ziekelijke Dame nacht en dag te bedienen en op te passen, in een kleine Huishouden.
Adres, op de nieuwe Haven, Wijk L., N.° 186. In Persoon, of Brieven franco.

Het langverlangde werk, hetwelk ZEVENMAAL in 't Engelsch gedrukt is, wordt heden in het Nederduitsch uitgegeven, namelijk: NIEUWE HUISSELIJKE GENESKUNDE, ter bevordering van LANGDURENDE GEZONDHEID, door eehovoudige Geneesmiddelen; met 126 Huismiddelen voor *Rhumatisme*, *Spijvertelingen*, *Verstoppen des onderbuiks*, *Hoesten*, *Longteering*, *Hartkloppingen*, *Sicht*, en anderen, door den alomgeachtten RICHARD REECE, *Med. Doct.* in 3 deelen f 3:—15 te Amsterdam bij L. VAN ES; Rotterdam, J. VAN BAALEN; Dordrecht BLUSSEE EN VAN BRAAM; den Briel J. KLUIT.

BERICHT AAN HET PUBLIEK.

Bij den Boekhandelaar J. C. VAN KESTEREN, te Amsterdam, en bij zijne Korrespondenten in de voornaamste Steden is gratis te bekomen, een bericht van het bij intekening uit te geven, hoogstbelangrijk werk getiteld HISTORICAL DOCUMENTS AND REFLECTIONS ON THE GOVERNMENT OF HOLLAND, BIJ LOUIS BONAPARTE EX-KING OF HOLLAND, in three volumes, uitgegeven te LONDEN, waarvan het primo Julij aanstaande (onder den titel van GESCHIEDKUNDIGE GEDENSTUKKEN OVER HET BESTUUR VAN HOLLAND door LODEWIJK BONAPARTE gewezen Koning van Holland) het eerste deel, en in den loop dier zelfde maand de twee volgende deelen, het licht zullen zien.

Bij W. VAN BOEKEREN te Groningen, is gedrukt en alom verzonden: AMPHION, een tijdschrift voor vrienden en beoefenaars der toonkunst; 2.° Jaargang, 4.° Stuk, benevens den algemeenen inhoud van dien Jaargang; en 3.° Jaargang 1.° Stuk. — Dit tijdschrift, door de redactie in 1818 uit een enkele vereering der kunst onderhouden en sedert dien tijd steeds toenemenden ijver voortgezet, is in verschillende letterkundige tijdschriften op de gunstigste wijze beoordeeld; als ten uitersten geschikt tot vermeerdering der wetenschappelijke kennis der toonkunst, en tot bevordering van de liefde voor dezelve. Het is dus even zoo bevattelijk en nuttig voor ons beoefenaars, als lezenden voor de kunstbeoefenaars; en ook de wetenschappelijk gevormde kunstenaar zal het zekerlijk met veel belangstelling lezen, terwijl het eindelijk verre van drooge geleerdheid te bevatten, tevens als eene zeer bevallige lectuur aan de schoone kunne kan aanbevolen worden. Het 1.° Stuk van den 3.° Jaargang behelst onder anderen; *losse gedachten over de verhouding van den toondichter tot den toonspeler*, door M. N. W. SCHROEDER STEINMETZ; *levensbijzonderheden van den beroemden E. L. GERBER*; *verhandeling over den waren aard en de heilzame uitwerkselen der muziek*, door den heer C. F. KIST, *Med. Doct.* te 's Gravenhage, met eene plaat; enz.
Van de vier stukken van den tweeden Jaargang, zijn nog exemplaren a f 3:5- te bekomen.

Documents historiques et reflexions sur le Gouvernement de la Hollande, par Louis Bonaparte, ex-Roi de Hollande, Paris chez AILLAUD, 1820. 3 vol. 8.° Ptijs., négen guldens: Nederlandsche Boekhandel, op het Spui, N.° 72.

Documents historiques et reflexions sur le Gouvernement de la Hollande, par Louis Bonaparte, Bruxelles, Aug. Wallon et comp. 3 vol. in 8.° met een fraai portret van Koning Lodewijk. Prijs vijf guldens: Nederlandsche Boekhandel, op het Spui, n.° 72.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 29 Mei 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2 1/2 pCt.	44 1/2	44 1/2
Rest. uitgestelde dito . . .		1 1/2	1 1/2
Kans-Biljetten	f 26 1/2	a 26 1/2	
Schuld. Synd. 1.° serie. 5 pCt.		98 1/2	98 1/2
dito Synd. 2.° serie.	5	94 1/2	94 1/2

SCHIEDAM, den 29 Mei.

Genever, de 30 Viftels, zonder Fust 6 1/2
Amsterdamsche Proef. 7 1/2
Zonder de Belasting.